

Koncerti, konkursi, sacensības, fotoorientēšanās, diskonakts, šovi, radošas darbnīcas, sajūtu laboratorija, sieru dažādība, tautas balle un daudz citu notikumu un pārsteigumu varēja piedzīvot Skrundas novada svētkos.

Skatiet svētku reportāžu!

→ 6. lpp.

10. STARPTAUTISKĀ K.DAVIDOVA ČELLISTU KONKURSA

laureāti noskaidroti.

→ 3. lpp.

Kurzemnieks

LAIKRAKSTS VIDUSKURZEMEI

Nr. 53
(11 289)

Cena
0,68 eiro

Pirmdiena, 2018. gada 14. maijs

ČELLA SKAŅĀS

Harans Melcers ir jau vairāku konkursu uzvarētājs, spēlē ar Vincenta Postiljones 1903. gadā Neapolē izgatavotu čellu, ko viņam lietošanā nodevis Amerikas-Izraēlas Kultūras institūts.

Ar lielisku atmosfēru, sirsnīgām sarunām un daudzveidīgu laureātu koncertu noslēdzās 10. starptautiskais Kārļa Davidova čellistu konkurss.

Svētdien no rīta klusajās Kuldīgas ielās vēl pēdējoreiz varēja redzēt jauniešus ar čelliem plecos dodamies uz pulcēšanās vietu, lai aizbrauktu no pilsētas, kur viņi, dzīvodami savā mūzikas pasaulē, radīja mazliet noslēpumainu auru.

Taču sestdien ikviens varēja klātienē dzirdēt un redzēt jauno talantu varējumu. Koncerts iesākās ar čellistu orķestra spēlētu Jāņa Mediņa *Āriju* un Kārļa Davidova *Lūgšanu*, tā gaitā varēja dzirdēt un redzēt gan konkursa uzvarētājus, gan dalībniekus, noslēgumā – vecākās – C grupas – galvenās balvas ieguvēja Harana Melcera no Izraēlas kopā ar orķestri *Sinfonia Concertante* (diriģents Andris Vecumnieks) atskaņotais Dmitrija Šostakoviča *Koncerts*.

Daiga Bitiniece
Aivara Vētrāja foto

Ēdole un Krišjānis Valdemārs.

Ēdolē nosvinēta pirmās latviešu veidotās bibliotēkas 170. dzimšanas diena. Baznīcā atklāta Latvijas Bibliotekāru biedrības dāvinātā piemiņas plāksne, bibliotēkā – izstāde par Krišjāņa Valdemāra darbību pagastā.

→ 5. lpp.

MEŽA ABC NOTIKUMI UN MĀCĪBAS.

Padures pagasta *Struņķukrogā* vairākas dienas notika biedrības *Meža konsultants* rīkotais *Meža ABC – Latvijā lielākais izglītojošais pasākums par mežu*. Tur 54 pieturās varēja uzzināt visu par meža audzēšanu un to, kas notiek dabā.

→ 4. lpp.

Trešdien, 16. maijā:

- Rendā satrauc grausti un muiža.
- Koka plenēra darbi un to veidotāji.
- Ko redzēt Muzeju naktī.
- Ritenbraucējs Arvis Rendors.

ISSN 1407-9755

REDZĒJUMS

Vislielākā laime

Es ticu, ka vakar, Mātes dienā, Latviju un pasauli, kur tā tiek svinēta, papildināja milzīga mīlestība. Gan jau kopā būšanas prieks ar savu mammu tika izbaudīts ne vienā vien ģimenē, izskanēja daudz mīlu vārdu, bija gan apskāvienī, gan laba vēlējumi.

Tuvojoties Mātes dienai, intervijā (11. maija *Kurzemniekā*) viena no mammām uz jautājumu, kas ir svarīgākais, ko gribētu saviem bērniem iemācīt, atbildēja: „Cenšos iemācīt viņiem būt laimīgiem.”

„Uz jautājumu, kas ir svarīgākais, ko grib saviem bērniem iemācīt, viņa atbildēja: „Cenšos iemācīt viņiem būt laimīgiem.””

Kas gan bērnam var būt vēl labāka ceļamaize dzīvei kā šī mātes dotā? Man cita prātā nenāk. Vēl jo vairāk tādēļ, ka man bijusi tā laime piedzimt mammai, kura tieši ar tādu attieksmi savus bērnus audzinājusi. Ik uz soļa esmu izjutusi mammas spēju mīlēt bez nosacījumiem, nekritizēt, nesunīt, neizfantazēt bēdīgos situāciju scenārijus, bet atbalstīt, pat ja netic kādas kārtējās bērna ieceres realizācijai. Šāda attieksme noteikti balstās tajā, ka mamma grib, lai viņas bērni ir laimīgi, kaut arī nav superģēniji, kas visu zina un saprot.

Manuprāt, mācot pašam

par sevi pastāvēt, būt atbildīgam un prast tikt galā ar saviem pienākumiem caur mīlestības un otra pieņemšanas prizmu, ir sasniedzams vislabākais rezultāts. Ja bērns zina un jūt, ka tiek mīlēts, viņš nebaidās kļūdīties un ir gatavs mēģināt ko jaunu, riskēt un pārspēt pats sevi. Mīlēts un laimīgs cilvēks ir gatavs ieklausīties otrā, saprast viņa priekus un bēdas, palīdzēt un lūgt palīdzību.

Maija pēdējās nedēļas kā allaž skolēniem un studentiem izvērsas diezgan jēstras – eksāmeni skolu beidzējiem, bet tiem, kas solu vairāk deldējuši nekā tiekušies apgūt zinības, – *astīšu* pievilksanas jeb nepadarīto darbiņu padarīšanas laiks.

Kā dzirdēts no pedagogiem: jo vairāk gadiņu uz priekšu iet, jo kūtrāk liela daļa bērnu un jauniešu atsaucas aicinājumam pacensties labāka vērtējuma vārdā. Daudzos esot zudis vēl pirms pāris gadu desmitiem cilvēkiem tik raksturīgais cīņas spars. Laiki mainās, tādēļ arī cilvēkam jāmainās. Kurš var pateikt, kā ir pareizi? Jātiecas pēc panākumiem, jāizdabū no sevis pats labākais variants, kurā tiek izmantoti visi Dieva dāvētie talanti un iespējas. Bet varbūt katram vajadzīgs kas cits, lai būtu laimīgs? Ja arī bērnam neizdodas pabeigt mācību gadu ar tādiem rezultātiem, kā vecākiem un pedagogiem gribējies, tāpēc nevajadzētu liegt mīlestību.

Jolanta Hercenberga,
63350568,
jolantah99@gmail.com

TRĪS VIEDOKĻI

Kā vērtējat cilvēku pirktspēju, salīdzinot ar iepriekšējo gadu?

Kustība ir – pērk, pārdod un maina

1. Roberts Zanders, SIA RZ autoparks valdes priekšsēdis:

– Auto tirdzniecībā sezona tikai nupat kā sākusies, bet izskatās, ka pirktspēja ir uzlabojusies. Tas jūtams pēc tā, kā cilvēki kārtu līzingu. Agrāk vairāk pirka tādi, kuriem bija sabojāta kredītvēsture vai kuri nevarēja uzrādīt pietiekami lielus ienākumus, un tādēļ viņi varēja aizņemt uz neizdevīgākiem nosacījumiem. Sarucis klientu skaits, kuri sadarbojas ar kompānijām, kam ir lielāki procenti un

mazākas prasības par klienta ienākumiem. Tas noteikti ir arī tāpēc, ka pacelta minimālā alga. Cilvēki joprojām izvēlas automašīnas, kuru cena ir līdz 5000 eiro un ar kurām nav iepriekš braukts Latvijā. Dārgākas mašīnas gandrīz vienmēr tiek ņemtas ar līzingu starpniecību. Kustība notiek – cilvēki interesējas, automašīnas maina. Jūtams, ka cilvēki negrib taupīt un pirkt vienalga kādu mašīnu, viņi izvēlas maksāt mazliet vairāk un nopirkt labu.

Līdzīgi kā iepriekš

2. Iuta Vespere, SIA Roms K komercdirektore:

– Var teikt, ka cilvēku pirktspēja nav mainījusies. Kādu apjomu iegādājās pagājušajā gadā, tādu līdzīgi arī šogad. Varbūt pat mazliet vairāk. Salīdzinot ar pagājušo gadu, mēs, tirgotāji, būtiski neesam mainījuši cenas, kaut gan preču pašizmaksa ir stipri

pieaugusi. Dārgāka palikusi gan degviela, gan apģērbi un apavi, ko iegādājami tirdzniecībai. Mums ir trīs veikali Kuldīgā un pa vienam Saldū un Talsos. Jārēķinās ar to, ka precei jābūt par tādu cenu, kā pircējs Latvijā var atļauties. Cilvēki cenai pievērš uzmanību.

Izvēlas akcijas preces

3. Maira Pekste, veikala Kristīne vadītāja:

– Grūti atbildēt. Veikalā apgrozījums ir palicis nemainīgs, bet tas nav rādītājs par kādu tendenci. Minimālā alga ir pacelta, bet veikalā daudzas preces ir kļuvušas dārgākas nekā pērn. Pie mums galvenokārt iepērkas vieni un tie paši cilvēki. Nav sajūtas, ka viņi šogad varētu atļauties vairāk nekā iepriekš. Jūtams arī tas, ka cilvēku skaits sarūk, jo daļa aizbrauc, bet jauni pircēji klāt nerodas. Pārsvārā cilvēki iegādājas nepieciešamāko ikdienai un arī bulciņas, cepumus, konfektes. Ļoti grūti pārdot kaut ko jaunu, kas iepriekš nav pirktas. Preču piedāvājums ir ļoti plašs, aģenti piedāvā jaunus izstrādājumus, bet tie cilvēkus neinteresē – viņi turas pie pārbaudītām vērtībām. Ir kontingents, kas bieži izvēlas stipros alus,

puslitrīgos lētos vīnus. Brīžam jābrīnās, kur tik daudz naudas tam var atvēlēt. Ikdienas precēm – pienam, maizei, sieram – cilvēki ļoti skatās cenu. Pērk to, kas ir akcijā. Vienīgi Kuldīgas rupjmaizi izvēlas, neskatoties, vai tajā brīdī cita nav lētāka. Mēs esam vienīgie, pie kuriem var iegādāties saimniecības preces Alsungā, tās pērk tāpat kā iepriekš. Veikalā jūtams, kad cilvēkiem ir pensijas vai algas diena. Tāpat jau iepriekš zināms, kurā mēnesī pārtikai tiks vairāk vai mazāk tērēts. Augustā, septembrī bērni jāpalaiž uz skolu, tad tam tiek tērēts. Janvāris, februāris vienmēr ir klusāks. Nejutām lielu atšķirību, salīdzinot ar pagājušo gadu, bet pa mēnešiem gan apgrozījums mainās.

Jolanta Hercenberga

AKTUĀLAIS JAUTĀJUMS

Vai iepērkaties internetā?

Samanta Melņika, skolniece:
– Iepērkos, bet reti, jo nav nepieciešamības. Esmu pirkusi dāvanu kartes, aviobiļetes, smaržas, apģērbus un daudz citu preču. Domāju, ka ir jāpievērš uzmanība lapai, no kuras pasūta, ne vienmēr prece atnāk tāda, kādu gaida.

Estere Pumpuriņa, studente:
– Jā, iepērkos, visbiežāk tas ir apģērbs. Esmu iegādājusies gan autobusa, gan prāmja biļetes. Nekad neesmu pirkusi elektroniku. Man nav bijuši nepatīkami atgadījumi. Domāju, ka pirms iepirkšanās ir jāizlasa atsauksmes.

Aigars Ieviņš, sabiedrisko attiecību speciālists:

– Tā ir ikdiena. Pamatā pērku dažādu tehniku, piemēram, lietas mobilajam telefonam, arī dažādu pasākumu biļetes. Šad tad esmu iegādājusies tūrisma ekipējumu. Apģērbus labāk pērku veikalā, jo nevar zināt, vai derēs, pasūtot to internetā. Vienmēr izvērtēju mājaslapu, kurā iepērkos.

Madara, māmiņa:
– Pērku gandrīz visu. Visbiežāk tas ir apģērbs bērniem, jo ar viņiem ārpus Kuldīgas nekur netieku. Internetā ir ērtāka iepirkšanās un lielāka izvēle. Līdz šim ar pasūtījumiem viss bijis kārtībā, varbūt kādreiz kāda drēbe atnākusi par mazu. Iepērkos pārbaudītos interneta veikalos.

Luīze Ore, studente:
– Iepērkos, visvairāk apģērbus. Atceros: vienīgais atgadījums bija, kad pasūtīju kažķim būri rozā krāsā, bet atnāca zilā. Vairāk gan nekādu pārpratumu nav bijis.

Dace Meikšane, māmiņa:
– Internetā iepērkos reti. Visvairāk pasūtu tās lietas, kuras veikalos ir dārgākas, piemēram, apģērbus. Lielus dārgus pirkumus tomēr labāk apskatīt klātienē. Uzticos populāriem internetveikaliem.

Lāsma Reimane, Andras Ālītes foto

MANUPRĀT

Bieži pirkumi internetā

Arī es lielāko daļu savu pirkumu iegādājos internetā, jo tā ir daudz ērtāk un vieglāk nekā braukt uz dažādiem veikaliem. Un, protams, ir jauki, ja prece tiek piegādāta pie mājas durvīm, nevis jānes smagi iepirkuma maisi. Varētu teikt, ka veikalos pērku tikai ēdienu un sīkas, ikdienišķas preces. Man nav bijusi vilšanās, iepērkoties internetā. Arī veikaliem tā ir lieliska iespēja veidot savu mājaslapu un būt pieejamiem citās pilsētās vai valstīs. Līdz šim lielākoties iepirkos ārzemju veikalos, bet tagad esmu sākusi atbalstīt arī mūsu uzņēmējus. Pie mums ir daudz tādu, kas kvalitatīvi šuj apģērbus, veido mēbeles vai kādus citus priekšmetus. Protams, visbiežāk iegādājos apģērbus, un ir laba sajūta, ka varu atbalstīt un uzvilkt kaut ko, kas ir radīts tepat. Arī man zināmi cilvēki, kuri kaut ko darina, atver savu internetveikalu un atzīst, ka Latvijā ražotais tomēr ir tas, ko patērētāji grib un novērtē. Es esmu viena no viņiem!

Lāsma Reimane, tālr. 63350568,
reimane.lasma@gmail.com

Kurzemnieks
Kuldīgā, 1905. gada ielā 19, LV-3301

Galvenā redaktore Daiga Bitiniece – 63350567;
redakcija@kurzemnieks.lv; reklāmas nodaļa – 63324881;
sludinājumi@kurzemnieks.lv

Izdevējs – SIA Jaunais kurzemnieks. Reģ. apl. nr. 1400. Iznāk pirmdienās, trešdienās, piektdienās. Pārpublicējot atsauce uz Kurzemnieku obligāta. Iespiests SIA Poligrāfijas grupa Mūkusalā, Rīgā, Mūkusalas ielā 15a. Metiens – 3496.

Grūta, bet brīnišķīga nedēļa

Kārļa Davidova 10. starptautiskajā čellistu konkursā ar izcilu sniegumu piedalījās 58 jaunie mūziķi no Eiropas un austrumu valstīm, tādējādi žūrijai nebija viegli izvēlēties pašus labākos.

A grupā pirmā vieta Dzimo Džajam no Ķīnas, kurš mūziku apguvis no trīs gadu vecuma, bet čellu sācis spēlēt četrus gadus, un jau guvis panākumus vairākos starptautiskos čella festivālos. Otrā vieta Sjonam Najmanam no Bulgārijas – pirms četriem gadiem šajā konkursā viņš bija grupas *Cerība* laureāts. Trešā vieta – Dzumpejam Ono no Japānas.

B grupā žūrija starp topošajiem mūziķiem vecumā no 16 līdz 20 gadiem pirmo vietu nepiešķir, toties bija divas otrās: krievietei Verai Ņebilovai, kura saņēma balvu arī par labāko K. Davidova skaņdarba interpretāciju, un vācietei Liai Filhāberei. Trešā godalga Naidžēlam Tīnam no Malaizijas. Visi trīs jaunieši jau iepriekš labi startējuši daudzos konkursos savās mītnes zemēs. Kā vēlāk *Kurzemniekam* atzina Naidžēls, viņš

mūziku mācījies Anglijā un koncertējis Eiropā, bet šis čellistu konkurss bijusi lieliska iespēja salīdzināt dažādu valstu jauno čellistu spēli, turklāt ievērojams pasākums notiek tādā mazā Latvijas pilsētiņā kā Kuldīga.

Vecākajā grupā par izcilāko atzīts Harana Melcera sniegums. Čella spēli sākumā viņš apguvis dzimtenē Izraēlā, tagad turpina studēt Berlīnē, guvis panākumus daudzos konkursos. Otrā vieta pasaulslaveno čellistu meistarību dalībniekam Ivanam Sendeckijam no Krievijas. Trešā – Timotijam Pozneram no Lielbritānijas un vienam no jaunākajiem šīs grupas konkursantiem Augustam Gocentam no Lietuvas. Savukārt Junhe Čuna no Dienvidkorejas saņēma bijušā kuldīdznieka Leo Maija īpašo balvu par J.S.Baha skaņdarba izpildījumu.

Specbalvu no žūrijas saņēma jaunais talants Ostins Kvanšeks (10 gadi) no Honkongas. Atzinīgus vārdus teica konkursa patronese, profesore Ellionora Testeļeca.

„Tā bija grūta, bet brīnišķīga nedēļa,” absolvente Evija Auziņa atzina viena no koncertmeistarēm, E.Vīgnera Kuldīgas mūzikas skolas

Daina Tāfelberga
Lailas Liepiņas foto

Čella spēle un reizē aizraujošs stāsts par mūziku

Jau ar pirmo skaņdarbu mūziķis Maiks Bloks ieguva skatītāju simpātijas.

Ar netradicionālu čella spēli pagājušajā ceturtdienā Kuldīgas kultūras centrā uzstājās amerikāņu mūziķis un komponists Maiks Bloks.

Viņš ir viens no pirmajiem čellistiem, kurš koncertē, stāvot kājās un brīvi ar čellu kustas pa skatuvi. M.Bloks ir autors īpašai siksnai, kurā, iekarot čellu, var reizē spēlēt un pārvietoties.

Viņš koncertu sāka ar savām kompozīcijām, un pats arī dziedāja. Tad sekoja J.S.Baha skaņdarbu aranžējumi no Boba Dilana dziesma. Bija eīdes, kuras tika spēlētas picikato. Tas ir paņēmiens, kad pa

stīgām nespēlē ar lociņu, bet skaņu veido ar pirkstiem. Tad skaņa kļūst aprautāka un mazliet klusāka.

Par katru skaņdarbu tika paskaidrots, kā tas radies un kāpēc spēlēts tieši tā.

Ar *bluegrass music* tika iepazīstināti arī kuldīdznieki. Pēc jautājuma, cik klausītāji ir dzirdējuši par šādu mūzikas stilu, no publikas tikai viens pacēla roku. Tā ir tradicionāla amerikāņu tautas mūzika ar senu īru, skotu un angļu ietekmi. Lai skaņdarbs skanētu, kā nākas, tika iesaistīta publika – klausītājiem bija jāklikšķina pirksti vienā ritmā.

Sekoja stāsts par Shane Shanahan – indiešu draugu un mūziķi no pasaulslavenā čellista Jo-Jo Ma dibinātā *Silk Road Ensemble*. Abi

vienlaikus devušies uz Bostonu ASV, lai spēlētu šajā ansablī. Viens ceļojis no Delī Indijā, bet otrs – no Ņujorkas ASV. Maiku ļoti ieinteresējis indiešu tautas mūzikas instruments tabla – mazas bungas. Un tad radies skaņdarbs, kur čells ar balsi apvienojas un rada tiltu starp Indijas tautas mūziku un dziesmām hindu valodā līdz kantrī mūzikai.

Koncerta beigās pēc klausītāju, kuri piecēlās kājās, aplausiem, tika nospēlētas vēl dažas kompozīcijas. Mūziķis sirsnīgi pateicās publikai par viesmīlību un koncerta rīkotājiem par iespēju pirmo reizi viesoties Latvijā un iepazīt Kuldīgu.

Inese Slūka
Andras Ālīņas foto

ZZČ finālā deviņas mūsu novadu skolu klases

Pārvarot *Zelta zivtiņas* čempionāta (ZZČ) mājasdarbu un pusfinālu, līdz 12. sezonas finālam nonākušas 540 Latvijas atraktīvākās, eruditākās, radošākās un saliedētākās klases.

ZZČ lielais fināls no 24. līdz 26. maijam notiks sporta kompleksā 333.

Finālā tikušas šādas mūsu novadu komandas: Kuldīgas Alternatīvās sākumskolas 6. klase, Skrundas vidusskolas 7., 8. un 10. klase, Kuldīgas Centra vidusskolas 8. klase, Alsungas vidusskolas 11. klase, Kuldīgas Mākslas un humanitāro zinību vidusskolas 11. klase, V.Plūdoņa Kuldīgas ģimnāzijas 10. un 12. klase.

Divu upju objektīvā – Kurzeme

Sagaidot Latvijas simtgadi, Kuldīgas fotoklubs *Divas upes* darbojas īpaši ražīgi – šodienas notikumus un cilvēkus iemūžina ne vien savā pilsētā, bet arī plašāk Kurzemē.

Tikko pabeigts projekts *Divas Pārventas* kopā ar Ventspils fotoklubu: ventspilnieki bildēja Pārventu Kuldīgā, savukārt kuldīdznieki – Ventspilī. Izstādē plānots to parādīt maija beigās vispirms kaimiņos, pēc tam pie mums.

Nākamā akcija ir *Saldus kuldīdznieka acīm*, kas norisināsies divos lielos piegājienos. Kluba dalībnieki ir izlozējuši 25 objektus, un 5. maijā *Divas upes* jau

viesojās Saldū. Otrā sesija notiks vasaras beigās. Taču arī pēc katra fotogrāfa ieskatiem kolekcija tiks regulāri papildināta ar jaunām bildēm. Izstādi varēs redzēt Saldus bibliotēkā septembrī un oktobrī, sagaidot Latvijas apaļo jubileju. Vienlaikus klubs veido arī simtgades fotoizstādi par Kuldīgu, kuru varēs redzēt novembrī abās Mākslas nama zālēs. Šajā reizē savus darbus rādīs arī citi Latvijas fotogrāfi.

Līdzīgā fotoakcijā *Divas upes* jau bijušas dažas Kuldīgas novada pagastos – Vārmē un Turlavā, bet drīzumā dosies uz Rumbas pagastu.

Aivars Vētrājs

NUMURA FAKTS

Pirmajos kolhoza gados Ēdolē kolhoznieki pusdienas pārtraukumā lasījuši grāmatas: viens skaļi, pārējie klausījušies.

(No faktiem Ēdoles bibliotēkas 170. gadadienā.)

Interese par mežu aug un plešas

Pagājušajā nedēļas nogalē trīs dienas Padures pagastā ap *Struņķukrogu* mežs bija ļaužu pilns no rīta līdz vakaram. Astoto gadu biedrības *Meža konsultants* organizētais izglītojošais pasākums *Meža ABC* pirmajās divās dienās pulcēja ap 6000 skolēnu no 300 klasēm Latvijā, bet svētdien daudz citu interesentu bija sa- braucis no tuvienes un tālienes.

Kurzemnieks ielūkojās dažās no 54 pieturām, kuras vadīja ar mežu saistīti speciālisti un kurās, interaktīvi darbojoties un pildot praktiskus uzdevumus, varēja uzzināt dažnedažādas gudrības par Latvijas zeltu – mežu.

Agrāk un tagad

Uzņēmuma *Latvijas Valsts meži* (LVM) pārstāvis Jānis Janušs stāsta, ka kādreiz mežs pamatā atjaunojās dabīgā ceļā, un tad tajā iesējās vairāk bērzu un apšu. Mūsdienās meža platības lielākoties tiek atjaunotas mākslīgi un apstādītas ar priedi, kas ir viena no vērtīgākajām koku sugām Latvijā. Mežu apjoms Latvijā pēdējā simtgadē nemiīgi pieaug: 1921. gadā bija 1820 tūkstoši hektāru meža, bet 2016. gadā – 3223 tūkstoši hektāru. Var droši teikt, ka vairāk nekā puse no Latvijas teritorijas ir mežs.

Pēc Pasaules dabas fonda pieturas *Meža dārgumi*, kurā bija jāatpazīst meža iemītnieku balsis, ikvienam bija iespēja nofotografēties kopā ar pandu, un vai ikviena skolēnu grupa to arī izmantoja.

Latvijas Valsts mežu pārstāvis Jānis Janušs stāsta Māteru Jura Kazdangas pamatskolas 8. klases skolēniem, kā meža atjaunošanās mainījies, salīdzinot ar laiku pirms simts gadiem.

Meža atjaunošana pirms 100 gadiem:

dabiski – 29 tūkstoši hektāru gadā; stādot vai sējot – 2 tūkstoši hektāru gadā.

Meža atjaunošana tagad:

dabiski – 13 tūkstoši hektāru gadā; stādot vai sējot – 26 tūkstoši hektāru gadā.

Plostam – vieglie koki

Ar plostu gatavošanas noslēpumiem iepazīstināja Juris Smalkais no Salacgrīvas, kura profesija bijusi plenētājs jeb plostu gatavotājs. Ar tiem pa upēm pārvietotas kravas vēl pagājušā gadsimta 50. un 60. gados, bet plostu pirmsākumi esot meklējami 16. gadsimtā.

„Svarīgi izvēlēties vieglos kokus – priedes, egles un apses,” stāsta J. Smalkais. „Plosts nav viens no baļķiem sastiprināts gabals jeb plenīca. Plosts ir tad, kad kopā sasieta vismaz piecas plenīcas. Katru no tām pagatavo tā: virs baļķiem abos galos tiek uzlikts tievāks baļķēns, kas plostnieku leksikā tiek dēvēts par šartavnieku, un tad tas pie katra apakšējā baļķa ar drāti tiek piestiprināts. Agrākos laikos drāts vietā izmantotas klūgas. Ar jūgu jeb stipru saiti sasien plenīkus vienu aiz otra, un plosts gatavs.”

Plenētājs jeb plostu gatavotājs Juris Smalkais un Romans Polītis, kurš ir plostu kapteinis, rāda, kā pagatavojama viena no plostu detaļām – plenīca.

Vairāk foto: www.kurzemnieks.lv

Fakti par mežu

„Jāizlozē jautājums, jāpasaka atbilde, un mēs apstiprinām, ka tā pareiza, vai arī pasakām pareizo,” stāsta LVM meža apsaimniekošanas plānošanas vadītāja Dace Gūtmane par savu pieturu. Daži piemēri: ozols zīles sāk ražot 40 gadu vecumā, un tās tiek izmantotas arī kafijas gatavošanai; vislabāk dūmvadu iztīra apses malca; lapu koki ir izturīgāki par skuju kokiem; Latvijā 54% no teritorijas aizņem meži; koks, kas saglabājies no senā ledus laikmeta beigām, ir pundurbērzs u.c.

Valsts meža dienesta Austrumlatgales virsmežniecības virsmežziņa vietnieks Aleksandrs Lubāns pieturā *Bērzs* rāda bērza sēkliņas, kas jūlija beigās un augustā izbirst no spurdzēm. Vienā spurdzē ir pat 400 sēkliņu, bet vienā gramā – ap 5000.

Bērzs – izturīgs un viegls

Valsts meža dienesta Austrumlatgales virsmežniecības pārstaives Renāte Liepniece un Guna Začeste pastāsta, ka visvairāk Latvijā (29%) augot bērzi: „Pēdējos gadu desmitos daudz lauksaimniecības zemes ir apmežotas ar šo sugu. Bērza koksne ir viegla un izturīga, tai ir labas fizikālās īpašības, ko līdz –200 grādiem tā nezaudē. Bērzu izmanto tankkuģos, kuros pārvadā sašķidrināto gāzi, no tā izgatavo sporta inventāru – skeitborda dēļus, kamaniņu slieces. Bērzu saplākšņi tiek izmantoti mūzikas tumbu ražošanā, celtniecībā – veidnēm, sastatnēm, jo materiāls ir lētāks par metālu. Furgoniem grīdas ir no bērza un pēdējos gados arī ceļa zīmes; tās neiekāro metāllūžņu zagļi. Pamazām arī Latvijā tādās tiek ieviestas. No bērza ražo parketu, kas tiek izmantots augstceltnēs. Salīdzinot ar akmens flīzēm, tas ir ļoti viegls.” Pasaulē esot tikai četras valstis, kas ražo bērza saplākšņus, un Latvija ir viena no tām.

Valsts meža dienesta Saldus mežniecības vecākā mežziņa Inga Lāčīte un kokaudzētavas *Mazsili* pārstāve Anda Āle rāda, ka šie gadu vecie priežu stādi ir gatavi stādīšanai mežā.

Kā izaug stāds?

Kāds ir koku stādaudzētavas darba cikls, varēja uzzināt no Valsts meža dienesta Saldus mežniecības vecākās mežziņas Ingas Lāčītes un kokaudzētavas *Mazsili* pārstāves Andas Āles.

Agrākos laikos čiekuri, no kuriem iegūt sēklas, esot vākti mežā, bet aptuveni 50 gadus sēklu kokus audzē plantācijās. „Izvēlas slaidākos, stiprākos un skaistākos katras sugas kokus, un no tiem paņemtos potcelmus stāda plantācijā, no kuras pēc tam tiek vāktas sēklas jaunu stādu audzēšanai,” stāsta I. Lāčīte. „Plantācijā neļauj kokiem augt garumā, bet apzāģē, lai veidotos kupli, ar daudz sēklām, kas no zemajiem zariem vieglāk novācamas. Nolasa un ved uz čiekuru kalti. Latvijā tādās ir trīs: Kalsnavā, Rendā un Vijciema *Mežmuižā*. Kad čiekuri izkaltēti un paveras, no tiem izbirst sēklas, ko izmanto jaunu stādīņu iegūšanai. Citu sugu kokiem sēšana notiek mehānizēti, bet bērziem, kam sēklas ir ļoti vieglas, joprojām tas ir roku darbs. Sēklām tiek veidoti arī uzkrājumi saldētavā, jo koki neražo katru gadu. Gadās, ka uz kārtīgu egļu ražu jāgaida pat desmit gadi. Kad stādīņi paaugušies, tos nomiglo, lai tie negaršo meža dzīvniekiem un kukaiņiem, un tad tie ir gatavi stādīšanai mežā.” Viena hektāra apstādīšanai esot nepieciešami vismaz 2000 bērzu, egļu un melnalkšņu un 3000 priežu stādu.

Jolanta Hercenberga, Aivara Vētrāja foto

Skrundā krāsaini un saulaini svētki

Aizvadītās nedēļas nogalē Skrunda kā ierasts vismaz pēdējos desmit gados pirmā atklāja novadu svētku sezonu. Kādreizējos pilsētas svētkus skrundenieki pārveidojuši par visa novada svētkiem, un tagad tajos piedalās arī pagasti, saglabājot tradīciju, ka kulminācija notiek sestdienā pilsētā. Par daudzveidīgu programmu gādāja kultūras organizatori, bet, lai īstenotu moto: *Esi viens no...!*, daba dāvāja ļoti saulainu dienu.

Vairāk foto: www.kurzemnieks.lv

Jau piekto gadu Skrundas novada svētku laikā sākas Siera kluba rīkotais reģionu konkurss kulināriem un konditoriem. Šogad tas ir siera gardumu vēstījums nākamajām paaudzēm un veltīts Latvijas simtgadei.

Pilsēta pamodināta, svētki var sākties.

Ar populārām latviešu sirdsdziesmām priecē grupa Ēna no Snēpeles.

Kultūras namā varēja skatīt gobelēnu izstādi.

Neiztrūkošas ir sporta sacensības, galvenais – strītbols.

„Pieaug mājražotāju skaits un pamazām arī pircēju interese vietējos tirdziņos par veselīgiem lauku labumiem” atzīst Raņķu pagasta Virsaišu saimnieks Arnis Vītols.

Novada kultūras darbinieces Dace Pušilova, Uva Eglīte un Ieva Šperliņa gatavas uzņemt viesus no Ukrainas.

Skrundai jau sen bijusi nozīmīga loma valsts aizsardzībā, arī šajos novada svētkos O.Kalpaka iela bija atvēlēta karavīru prasmju un militārās tehnikas demonstrējumam.

16 laivotāju komandas piedalījās tradicionālajā nobraucienā pa Ventu atbilstoši lozungam *Kam vēl nav simts, tas var.*

Dainas Tāfelbergas teksts un foto

BŪS SKUMĪGI ŠĶIRTIES

„Mēs visur piedalāmies un iegūstam labas vietas, esam draudzīgi, sportiski un zinoši,” tā saka Kuldīgas 2. vidusskolas 12. klase. Skolēni stāsta, ko atcerēsies no te pavadītajiem gadiem, un atklāj nākotnes ieceres.

Kuldīgas 2. vidusskolas 12. klase: Raits Oto Immers, Laura Balandiņa, audzinātāja Anda Svilpe, Krista Doniņa, Oskars Šēlis, Rēzija Gulbe, Raivis Kancāns, Diāna Harita Bergmane un Kristaps Balandiņš.

ATMIŅĀ – KOPĀ PIEDZĪVOTAIS

Par Oskaru Šēli audzinātāja Anda Svilpe un klasesbiedri saka – ar viņu viegli sastrādāties, labs ceļabiedrs. Oskars stāsta: „Man paliks labas atmiņas par klasi, jo uzskatu, ka esam vislabākā un mums ir vislabākā skolotāja. Te es varu gūt iedvesmu savai nākotnei. Pavisam noteikti došos uz Elektronikas un telekomunikāciju fakultāti Rīgas Tehniskajā universitātē. Ceru, ka tikšu budžeta grupā un iegūšu stipendiju. Gribētu labi pelnīt un ceļot.”

Raivis Kancāns saka: „Atmiņā paliks klasesbiedri – ne tikai šie, bet arī sākumskolas un pamatskolas. Vislielākās zināšanas iegūtas pamatskolā, tāpēc atcerēšos tur iegūtos draugus un skolotājus. Varu arī pozitīvi izcelt direktores Guntras Buividas darbu. Darbošanās līdzpārvaldē deva to, ka kļuva vieglāk uzstāties publikas priekšā, iemācījies darboties ar tehniku. Vēl atcerēšos ekskursijas, jo tās bijušas ļoti jautras. Domāju mācīties Policijas koledžā – vēlos kļūt par detektīvu, bet, ja neizdosies iekļūt, tad Latvijas Sporta pedagoģijas akadēmijā studēšu par treneri vai fizioterapeitu. Mans sapnis ir ceļot, izveidot ģimeni, uzturēt labas attiecības ar draugiem un palīdzēt vecākiem, jo viņi man devuši ļoti daudz.”

Raits Oto Immers 11. novembra sacensī-

bās vairākus gadus kļuvis par skolas Lāčplēsi. Puišis stāsta: „Mūsu klasē ir bijis viegli izveidot komandu, ar kuru esam ieguvuši godalgotas vietas skolas sacensībās un *Aso prātu cīņās*. Esam bijuši vienoti un *forši*. Studēšu uzņēmējdarbību, jo tētīm pieder uzņēmums un vēlos palīdzēt attīstīties. Gribētu arī pats izveidot veiksmīgu uzņēmumu.”

IKDIENA MAINĪSIES

Arī Kristapam Balandiņam visspilgtāk atmiņā paliks klasesbiedri. Viņš vēlas kļūt par mežsaimnieku: „Domāju studēt Latvijas Lauksaimniecības universitātē. Radi strādā šajā jomā, esmu gājis palīgā un ieguvis pieredzi. Patīk būt svaigā gaisā dabā.”

Laura Balandiņa atceras: „Uz šo skolu atnācu 3. klasē, un bija grūti iejusties. Visforšākais kolektīvs izveidojies tieši 12. klasē, jo esam sadraudzējušies, tāpēc būs grūti šķirties. Ikdienas dzīve mainīsies, un, jo vairāk par to domāju, jo skumjāk kļūst. Atmiņā paliks arī skolotāji. Atceros, kā pašreizējā direktore Guntra Buivida mācīja vācu valodu. Viņa jau tad bija ļoti jauka, bet kā direktore ir vēl jaukāka.”

Grasos stāties Latvijas Lauksaimniecības universitātē un kļūt par agronomi. Esmu saņēmusi Vītola fonda stipendiju. Gribu darīt ko lietderīgu, jo mājās ir saimniecība. Pēc

studijām vēlos atrast darbu profesijā un arī mājās attīstīt saimniecību. Mamma visus šos gadus mūs ar brāli Kristapu ir audzinājusi viena, tāpēc gribu par viņu parūpēties un dot visu to labāko.”

BIJUŠI LABI SKOLOTĀJI

Krista Doniņa te mācās no 1. klases un spilgti atceras 1. septembri, jo bijusi ļoti nobijusies. „Kur studēšu, vēl nezinu, bet gribētu kļūt par policisti vai apgūt floristiku.” Klasesbiedri piebilst, ka Kristai padodas skaisti ziedu pušķi.

Rēziju Gulbi skolasbiedri sauc par klases mammu. „Man ir vislabākie klasesbiedri. Pēc 9. klases bija nedaudz bēdīgi, ka daudzi aizgāja prom. Atcerēšos ekskursiju uz Bulgāriju un Krieviju. Krievu valodas skolotājai Iriņai Stikutei vienmēr izdodas norganizēt labas ekskursijas. Plānoju studēt Latvijas Universitātē par pirmsskolas un sākumskolas skolotāju, jo man patīk bērni un gribu viņiem kaut ko iemācīt. Mērķis ir atvērt privāto bērnudārzu,” saka Rēzija.

Diāna Harita Bergmane: „Spilgti atmiņā paliks matemātikas skolotājs Pēteris Kairiņš, jo viņš savu darbu prot ļoti labi – prot iemācīt jebkuram. Bija plānots studēt Latvijas Lauksaimniecības universitātē par veterinārārsti, bet ķīmija neiet tik spīdoši, tāpēc

šaubos, vai tur iekļūšu. Ja ne, tad Kuldīgas tehnikumā mācīšos loģistiku – tā ir interesanta un noderīga nozare. Gribu pabeigt 12. klasi, pēc tam nākamo skolu un darīt visu, lai mamma būtu gandarīta par to, ko esmu sasniegusi.”

Intervijas laikā skolā nebija Hardija Madelāna, Adama Jorena Stateviča un Niklāva Braša.

„ESAM MAZ, BET VĀRDS IZSKAN”

Audzinātāja A.Svilpe saka: „10. klasē bijām lielāks bariņš, bet, kā jau tas dzīvē notiek, daļa aizgāja prom. Esam palikuši 11. Par saviem bērniem neko sliktu negribas teikt, bet, protams, esam par kaut ko strīdējušies un viens uz otru apvainojušies, taču tas bijis reti. Šī klase ir īpaša ar to, ka te mācās Laura un Oskars, kuri skolas godu aizstāv dažādās olimpiādēs un gūst panākumus. Viņi kopā ar citiem klases jauniešiem darbojas līdzpārvaldē. Mēs esam maz, bet mūsu vārds izskan. Atmiņā paliks ekskursijas: esam bijuši Lietuvā, Somijā, drīz brauksim uz Stokholmu. Jaunieši ir jauki un sirsniņi. Ceru, ka katrs atradīs savu vietu un piepildīs savus sapņus.”

Lāsmas Reimanes
teksts un foto

VĒSTURE

Nīkrāce cauri gadsimtiem

Ināras Otto
(Miķelsones)
atmiņas

Skolas gaitas Ināra Otto sāka 1953. gadā.

SĒRO PAR STAĻINU

„Klasē bijām 14 skolēni, bet 7. klasi pabeidzām trīs meitenes: Villija Cāzere, Rita Dreimane un es. Skolēnu skaits visu laiku mainījās, jo daudzi aizgāja dzīvot citur, daži palika uz otru gadu. Manā laikā skolotāji vēl drīkstēja skolēniem sist ar lineālu pa pirkstiem vai plūkt aiz ausīm, ja viņi stundās neklausīja vai nepareizi izpildīja teikto.

Spilgti atmiņā palikusi diena, kad nomira Staļins. Skolā bija lielas sēras, pie visām Staļina bildēm piekāra sēru lentas, bija klusums, neviens skolēns neskrēja, neklaigāja. Visi tika sasaukti zālē

uz līniju. Direktore paziņoja, ka valstī ir sēras, jo nomiris Staļins. Skolēni šo vēsti uztvēra dažādi: vieni raudāja, citi klusām smējās. Elmārs Enģelis skaļi noteicis: „Mūsu tēvs nomiris!”

SKOLAS KURINĀTĀJA

„Kad 1960. gadā skolu pabeidzu, tur nebija, kas kurina krāsnis, tāpēc direktors Holsts aicināja mani par kurinātāju. Padomāju un piekritu, bet sākumā grūti gāja, jo pati tikko biju pabeigusi 7. klasi. Malka nebija jānes, jo to sanesa skolēni. Par darbu sākumā saņēmu 35 rubļus. Pirmajā stāvā atradās internāta telpa zēniem, kuri bija palikuši gluži vai bez prāta, jo, kad sāku kurināt krāsnis, viņi sēdēja pie manis un negāja gulēt. Vienu vakaru zēnu guļamistabā dzirdu lielu troksni. Eju skatīties, atveru durvis, ieraugu, ka

visa istaba pludo, bet paši puspliki – cits ar, cits bez biksēm slidinās pa slapjo grīdu. Mani ieraugot, kliegdami paspruka uz visām pusēm.”

NEVIENAM NESŪDZAS

35 gadus I.Otto nostrādājusi saimniecībā *Nīkrāce* – gan govīs slaukusi, gan teļus kopusi. Darbs kolhozā bijis grūts, bet labsirdīgā nīkrāciece netur ļaunu prātu, ka tagad par kolektīvajai saimniekošanai atdotajiem gadiem un veselību valsts samaksā ar nieka grašiem. „Kā ir, tā ir labi – ko es sūdzēšos,” viņa saka. „2012. gadā divas reizes roku salauzu. Bet izdzīvoju, ir govi izslaucu, ir cūkas pabaroju. Neiešu jau citiem žēlastību lūgties, ja pati varu.” I.Otto vienīgi kremt, ka tagadējā jaunā paaudze esot diezgan patslinka. Viņa augusi sešu bērnu

ģimenē. Vecāki ar maziem bērniem no Kazdangas pārcēlušies uz Nīkrāci, kad Inārai bijuši tikai divi gadiņi.

„Tagad bez simts latiem neviens vairs kapli pat rokās nepaņems. Kādreiz strādājām no rīta līdz vēlam vakaram. Cēlāmiem divos naktī, gājām uz fermu, bija bērni. Tagad ne vairs putras bērniem jāvēra, jo veikalā viss gatavs nopērkams, ne veļa ar rokām jāmazgā. Laika atliku likām. Mani bērni vēl kaut cik – atbrauc meita, tā tūlīt paņēms dakšas un kūti iekšā mēslus tīrīt. Bet jaunie knibinās. Skatos – jauna ģimene, bērni mazi, tētim, mammai veselība laba. Būtu kaut cūku paņēmuši audzēt gaļai, kaut kartupeļus iestādījuši. Bet nē. Iet uz pagastu pabalstu prasīt,” tā saimniece.

„Ko gan daudz var gribēt, ja laukos skats kļūst arvien bēdī-

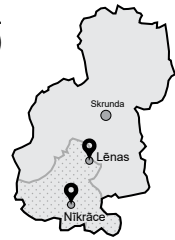
gāks. Lai kādi bija tie kolhozu laiki, nevajadzēja visu to vienā rāvienā sagraut. Nostūris te vienmēr bijis, bet agrāk cilvēki bija aktīvāki: strādāja kolhozā, strādāja mājās, brauca uz kultūras pasākumiem centrā.”

Livija Vera

1959. gadā Nīkrācē ieradās jauna feldšere Livija. Pēc medicīnas skolas beigšanas viņa varējusi izvēlēties strādāt Pampājos vai Nīkrācē, kur pirmskara gados mātes tēvam bijusi saimniecība. Bet mamma bija ieprecējusies Zaņas pagastā, un Pampāļi ir tuvāk Livijas dzimtajām mājām. Tomēr izvēli noteicis tas, ka Nīkrāce nav bijusi tālu no rajona centra – līdz 1960. gadam tā skaitījās Skrundas rajonā.

Dzintra Liekmane (Grāmatas fragmenti. Sākums 2016. gada 24. oktobrī.)

(Turpmāk vēl.)

PRIEKA AVOTI

Labi jūtas starp
SAVĒJIEM

Liena Sūna, Alsungas pirmsskolas izglītības iestādes *Miķelītis* audzinātājas palīdzē

„Esam ļoti tuvi”

„Svarīgākais prieka avots ir ģimene: vīrs Modris, abas meitas un vecāki. Jaunākā meita Evelīna mācās Alsungā 5. klasē, iet mūzikas skolā un dzied folkloras kopā *Mazie suitiņi*, vecākā meita Karīna strādā veikalā Kuldīgā. Prieks, ka tepat dzīvo vecāki, kuriem tūlīt būs zelta kāzas. Bieži satiekamies arī ar citiem radiem, svinam dzimšanas dienas, citus svētkus. Visi esam ļoti tuvi. Ja ir laba ģimene un visiem laba veselība, tad jau ir, par ko priecāties.”

Atgriezies kā
Sprīdītis

„Novērtēju to, ka nav jābūt bezdarbniecei vai jābrauc uz ārzemēm, jo arī tas ir piedzīvots. Pēc skolas strādāju šajā pašā bērnu dārzā, bet Alsungas austuvē piedāvāja lielāku algu. Kad austuvi likvidēja, biju bārmene *Līgo* bārā. Tad kādu laiku darba nebija, aizbraucu uz Īriju. Nopelnīt varēja, bet labākā atziņa, ko tur guvu, – nekur nav tik labi kā mājās. Kad atgriezos, strādāju skolā, bet pēc otrās meitas piedzimšanas pāris gadu audzināju bērnus. Īvandes muižā biju vienas administratore, *Spēlmaņu*

krogā – bārmene, tad dažus gadus pa mājām, līdz atgriezos bērnu dārzā. Kā Sprīdītis apstaigāju pasauli, dažādus darbus darot, un esmu atkal pirmajā darbavietā. Nu vairs nevaru iedomāties strādāt kur citur.”

Dziedāšana un
dejošana

„Kā visi citi mūsu dzimtā nevaru bez dziedāšanas. Ilgus gadus dziedu etnogrāfiskajā ansablī *Suitu sievas*, kuru vada mammas māsa. Kādreiz dziedāju arī tradīciju ansablī. Man ļoti patīk dejot – biju jauniešu, vēlāk vidējās paaudzes kolektīvā. Pēc meitas piedzimšanas gribēju atsākt, bet vīrs teica, ka varēšu turpināt, kad iegūšu autovadītājas apliecību. Tā jau sen kabatā, bet dejot neat sāku. Taisnība vīram, ka visu nevar paspēt, jo

Meža un dārzā

„Vīrs ir mednieks, un ģimenē ir tradīcija pavasarī pastaigāt pa mežu, pameklēt ragus. Bieži staigājam, barojam dzīvniekus.

Rudeņos braucam klausīties briežu baurus. Tā ir draudīga skaņa, bet mums patīk. Man patīk arī rušināties pa dārzu. Privātmājas pagalmā vienmēr ir, ko darīt.”

ar *Suitu sievām* pasākumi ir ļoti bieži. Ja uzstājamies Alsungā, tad dziedāšanu ar deju nevar apvienot.”

Mājas mīluļi

„Man ļoti patīk dzīvnieki. Mājās dzīvo trīs suņi – Šēra, Brenda un Rafija – un trīs kaķi: Miķelis, Fricis un Lotiņa. Tādēļ pie mums nekad nav garlaicīgi, jo mani mīlulīši vienmēr gādā par jautrību. Tie jūt, ka tiek mīlēti un lutināti.”

Jolanta Hercenberga
Lienas Sūnas arhīva un
autores foto

Cilvēks savā vietā

Latviešu valodas un literatūras skolotājai ZANDAI ŠLEGELMILHAI Kuldīgas Tehnoloģiju un tūrisma tehnikums (KTTT) pēc Liepājas Pedagoģijas akadēmijas beigšanas ir pirmā un vienīgā darbavieta.

Nu jau 17 gadu Zandas mājas ir Kuldīgā, bet par īstu kuldīdznieci viņa sevi nesauc, jo darbošanās esot visai šaurā lokā: lielākoties mājas, skola, arī tautas tērpu darināšanas klase *Pūralāde*. Zandas dzimtā puse ir Bunka Priekules novadā, un Kuldīgā jaunā skolotāja nonākusi neplānoti. Viņa nosmej: dzīvē nejausību esot gana, lielākoties veiksmīgas.

VISPIRMS – MĀJTURĪBAS SPECIĀLISTE

„Neesmu uz šo darbu gājusi mērķtiecīgi – mana pirmā profesija ir mājturības speciāliste, to ieguvu Mālpils tehnikumā,” stāsta Zanda. Tiesa, vēl 9. klasē meitene sacījusi, ka būs agronome (kā mamma), toties draudzene gribējusi būt latviešu valodas skolotāja. Te nu gluži kā daudzos stāstos – dzīvē viss notiek citādi (draudzene beigusi augstskolu Jelgavā un kļuvusi par ekonomisti). Priekules vidusskolā Zanda sūfita uz dažādu mācību priekšmetu olimpiādēm, tikai ne latviešu valodas, bet viņa arī sapratusi, ka pēc 9. klases mācīties „plikā vidusskolā” negrib.

RETA IESPĒJA – BŪT ĀRZEMĒS

Ceļš aizvedis uz Mālpils tehnikumu, bet 1995. gadā, to pabeidzot, radusies iespēja gadu praktizēties Ulcenā (bijušās Vācijas Federatīvās Republikas pilsētā) kādā privātuzņēmumā. Zandas pienākums bijusi gatavot ēst, kopt dārzu, pabarot mājdzīvniekus, uzkopt koplietošanas telpas. „Ar saimniekiem ģimeniskas attiecības neveidojās, bet lietiski pozitīvas gan. Tika atļauts uzaicināt mammu, un viņa ciemojās divas nedēļas,” atminas Zanda un piesaka – toreiz ārzemes bija kas īpašs, tagad jaunieši ne vienmēr šādas iespējas novērtē.

AR GUMIJNIEKIEM... KAPOS

Ar smaidu var atcerēties arī kuriozus un likt pie sirds audzēkņiem – svešvalodas jāapgūst kārtīgi. Skolā vācu valodu mācījušies, gluži bezpalīdzīga jau Vācijā nebija, taču pārpratums par braukšanu „pie onkuļa Frīdriha” radies. Kad saimniece teikusi, ka būs jāpastrādā zemes darbi, Zanda atbilstoši saģērbusies, gumijniekus apāvusi, saņemot neizpratnes pilnus skatienus. Nonākot galā, arī pašai šoks ne pa jokam – atbraukuši uz kapiem (vācu val. *Friedhof – kapsēta*), un tur tik vien darāmā kā pagrābt.

JĀSTUDĒ

Jau pirms došanās uz Vāciju Zanda nolēmusi, ka strādās Cēsīs, taču mamma bija strikta – jāiegūst augstākā izglītība. Kādu nedēļu meita ar mammu nav runājušas, audzētāvam tika sacīts: „Tu pasaki mammai...” Kompromiss atrasts – Zanda pateica, ka izvēlējusies

Zanda ar savām mīļajām – mammu un meitu – agrā Kuldīgas pavasarī.

latviešu un vācu valodas skolotāju programmu, bet, ja tajā netiks, citur nestāsies.

ARODSISTĒMA SIRDIJ TUVA

Konflikts ar mammu novedis pie jaunas profesijas (vācu valoda 3. kursā atmesta, uzskatot, ka nav tajā pietiekami stipra, lai mācītu citiem), bet ziņa no studiju biedrenes – pie necerētas darbavietas KTTT.

Pašas pieredze tehnikumā tālu no mājām Zandai ļauj labāk izprast audzēkņus. Viņa smeļ, ka reizēm jābūt gandrīz mammas vietā, turklāt mūs-laikos ne mazums pusaudžu atstāti draugu, vecmāmiņu, brāļu un māsu uzraudzībā, jo vecāki ārzemēs. Arod-sistēma jauniešiem (īpaši tiem, kas atbrauc no citurienes) agrāk liek saskarties ar grūtībām: jānācās izdevumus saplānot visai nedēļai, pašam jāatbild par apģērbu, tā kārtību, jāiemācās sadzīvot, rēķināties ar citiem.

Arod-sistēmā laikam esot vislielākā zināšanu amplitūda vispārīgā izglītībā, šajos priekšmetos, un tas nenoliedzami ietekmē mācības. Kā strādāt, lai nezaudētu tas, kurš pamatskolu beidzis ar deviņnieku, un vienlaikus lai spējam atbilstoši vielu apgūtu tik tikko sekmīgi skolu beigušais? Taču piecējot tas, ka attieksme pret arodizglītību mainās: Vācijā to izvēloties 60% pamatskolu beigušo, bet 40% – vidusskolu, pie mums bijis otrādi, bet pamazām arodskolu diploma vērtība aug.

KĀ GAROZA, TĀ GANDARĪJUMS

Zanda uzskata, ka studiju biedrenes ieraudzītais paziņojums par darbu KTTT bijis vietā un laikā, jo tehnikumu skolotāja jūt kā savējo. Diemžēl gadu gaitā pārmaiņas ne vienmēr bijušas pozitīvas, taču tās skar sabiedrību kopumā un skolā ieraugāmas labāk. Spilgts piemērs ir savulaik jaunās skolotājas iesniegums direktori: „Dzirdēju, ka viens puisis kurbiedram pateica *maita*. Uzrakstīju, ka ar tādu audzēkni nestrādāšu. Bet paklausieties, kāda jauniešu leksika sarunās bieži ir tagad! Attieksme pret valodu ļoti mainījusies – cieņa gājusi mazumā.”

Gandarījuma brīžus sagādā atsauksmes pēc pedagogu konferencēm – kolēģi no daudzām Latvijas skolām ierašanos ik pavasari Kuldīgā nodēvējuši par svētceļojumu. Prieks par darbiedru, tehnikuma vadības un au-

dzēkņu atsaucību, ka „viņi *parakstās* uz papildu darbu”, lai noorganizētu tik apjomīgu pasākumu.

PRIVĀTAIS LAIKS – ROKDARBIEM UN MEITAI

„Mans jājamzirdziņš tagad ir izšūšana,” par brīvo laiku negaidīti atbild Zanda. Viņa darbojas Ingas Viksnas vadītajā *Pūralādē*, ir izšūti piecu dažādu izmēru Kuldīgas tautas tērpa krekli, turklāt raksti atšķirīgi (gan krāsainā apkaklīte, gan baltā daļa plecos un piedurknes augšdaļā). Zanda ieceļējusi darināt tautas tērpu: ir jau gatava mēlene, aptamborēta maliņa baltajam lakatam, tūdaļ tiks izšūta jakas mala, pēc tam brunču apakšmala.

Bet pieredze gūta pasen – gatavojot Bārtas tautas tērpu Mālpils tehnikuma diplomdarbam. Cita audzēkne, kas darbu jau pabeigusi, viņai un draudzenei vēlā naktī jautājusi, vai tad šīs gulēt neiešot. „Mēs jau vakar trīs stundas gulējām,” abas atteikušas, bet Zanda tolaik zvērējusi, ka „nekad, nemūžam” neko tādu vairs nedarīs. Bārtas tērps bijis arī izstādēs (diemžēl mājās atgriezies bez zeķēm), bet tagad gaida izaugam jauno valkātāju – meitu Šarloti, kura šogad sāks pirmklasnieces gaitas.

Sestdienas piederot viņām abām: tad ir gājieni uz kafejnīcu, iepirkšanās, pasākumi pilsētā – kas nu kuru reizi, bet laiks no sirds pavadīts kopā. Ar mammas skatu Zanda vērtē, kā mainījusies paaudzes: „Kad mēs augām, tādu argumentāciju bērni nemācēja un arī neuzdrošinājās.” Meita varot „atrast 115 pamatojumus”, kāpēc tieši šodien jānopērk jauna lelle. Šarlote, skatoties, ko dara mamma, mēģinājuši izšūt, taču tam vēl laiks nav pienācis – vairāk meiteni interesē zīmēšana, dziedāšana, dejas. Zanda ir pateicīga auklītei Indrai, citādi būtu grūti meitu izvadāt uz nodarbībām, jo abas vecmāmiņas ir tālu.

PRIEKAM NEVAJAG DAUDZ

Kā Zandu iepriecināt? Kolēģi varētu piešķirt brīvu nedēļu. Tas būtu ko vērts! Tad daudz gulētu, darītu tikai sev, neskatītos pulkstenī. Prieks būtu par kādu ziedīņu ikdienā – bez īpaša pamatojuma, savukārt orhīdeja puķupodā būtu kas sevišķs, jo papildinātu Zandas kolekciju.

Sirdi silda atsaucība – gan kolēģu, gan audzēkņu. Izteismīgs piemērs: tieši vienā no šīs ziemas aukstākajām

Zanda (no kreisās) Kuldīgas tautas tērpā (vēl ne pašas darinātā) Latvijas dienās Īrijā kopā ar kolēģēm Anitru Rudovsku un Aiju Rutuli.

dienām Kuldīgā rīkota bērnu pieteikšana 1. klasei. Zandai talkā nācis audzēkņi, piecos no rīta piebraucot pie mājas un atvedot pie skolas, kur dažas mammas jau priekšā. Puišis brīnījies par divaino rindu, bet palīdzējis izstāvēt, skolotāju ik pa brīdīm nomainot.

Par bagātību viņa uzskata veselību pašai un meitai, to, ka ir cienīgs atalgojums, ka dzīves līkloči ar dažādām nejausībām atveduši uz Kuldīgu, uz tehnikumu.

AUDZĒKŅI UN KOLĒĢI PAR ZANDU

Rada, dara, prasa, iekustina

Zandai gan rūpes, gan prieku sagādā arī audzināmās grupas, bet to, ka audzinātāja ļoti vajadzīga, apliecina arī viens šībrīža audzēkņi – **ARTŪRS PAVLOVSKIS**, 4. kursa automehāniķis. Puišis piebilst, ka atmiņas ir raibas, jo ar audzinātāju esot arī kašķējušies, bet par to neko nestāstīšot – ja nu skolotāja pati... (Bet arī Zanda klusē, vien sakot, ka parasti jauniešiem arī ar disciplīnu grūtāk ir mācību sākumā.) Artūrs izceļ skolotājas rūpes par savējiem – viņa paskubinot, pat sarunājot konsultācijas, virzot uz dažādām nodarbēm. Arī viņš varot pateikties, jo audzinātāja *iekustinājusi* to, lai Artūrs 2016. gadā Latvijā, bet pērn Ukrainā piedalītos Starptautiskajā ANO simulācijas spēlē (palīdzies arī angļu valodas skolotājai Aijai Rutulei). Artūrs vispirms mācījies vidusskolā, taču sapratis, ka tā nav viņa vieta, pēc dažiem mēnešiem atnācis uz tehnikumu un joprojām novērtē, kā skolotāja viņu atbalstījusi. Jaunietis uzskata, ka Zanda ir ļoti laba latviešu valodas skolotāja: „Te ir pozitīva mācību sistēma, konkrēta vieta tiek skaidrota paplašināti.”

INESE KĻAVIŅA, KTTT direktores vietniece mācību darbā, par kolēģi saka – cilvēks ar apbrīnojamu izdomu un darba spējām, ideju radītāja, kas liek sasparoties arī citiem. Zandas organizētās ikgadējās konferences gaida kolēģi daudzās Latvijas skolās, jo to saturs bagātina ikvienu. I.Kļaviņa īpaši uzteic kolēģes prasīgumu, stingrību darbā un piebilst, ka audzēkņi diemžēl ne vienmēr spēj novērtēt un panemt to, kas tiek dots. Lai stundas būtu saturiskāki daudzveidīgākas, tiek rādītas un analizētas filmas – gan latviešu, gan pasaules literatūras klasikas ekranizējumi. I.Kļaviņa uzskata: runājot par kolēģi, vietā ir vārdi: „Dara vairāk, nekā prasa pienākums.”

PĀRDOD

AUDI A4, benzīns, sarkana (toņmaiņas).
Tāl. 25966955.

Pīķu **PLĀUJMAŠĪNU**, zirgvilkmes **GRĀ-
BEKLI**. Tāl. 28205217.

VELOSIPĒDUS. Majā labas atlaides!
Atrodami Liepājas ielā 52, Kuldīgā.

Veikalā **Dagus**, Liepājas ielā 51, apjomī-
gas sieviešu **VIRŠJAKAS, KLEITAS,**
blūzes, bikses, apavi.

Pārdod **PVC LOGUS** un **DURVIS**,
iebūvējamos skapjus, bīdāmās durvis, mo-
duļu virtuves. Plašs žāļūziju piedāvājums.
Mucenieku iela 25, tāl. 28448638, Gravas
iela 1 (Eivī), tāl. 28378818.

Labas kvalitātes sēklas **KARTUPEĻUS**
'Vineta' ar piegādi. Tāl. 26284210.

Slaucamu **GOVI**. Tāl. 26823474.

Skaldītu **MALKU**. Tāl. 27885688.

Skaldītu meža **MALKU**. Tāl. 26544462.

Ar piegādi pārdod skaldītu **MALKU**,
zāģētavas atgriezumus, 3 m garu meža
malku. Tāl. 29249578.

MALKU – skaldītu un klučos.
Tāl. 27811870.

Skaldītu lapkoku **MALKU** jums vaja-
dzīgajā garumā un rupjumā, 6 berku-
bi – 170 eiro, 10 berkubi – 250 eiro.
Tāl. 29562735.

Labas kvalitātes **BIOKŪTMĒSLUS**
maisos ar piegādi. Tāl. 26284210.

VAJADŽĪGI

SIA **Premium Wood** (41203050927) –
STRĀDNIECES kokapstrādē.
Tāl. 28785243.

SIA **Premium Wood** (41203050927) –
STRĀDNIEKI kokapstrādē.
Tāl. 28761112.

SIA **Madvila** (42103055096) – **EKSKA-
VATORA VADĪTĀJS** ar pieredzi.
Tāl. 26776768.

SIA **Alvos** (40003111740) – C kategorijas
kravas automobiļu **VADĪTĀJI**. Tehnikas
iela 1, Kuldīga. Tāl. 26822461.

SVEASKOG
BEZ MAKSAS ATTĪRA
NO KRŪMIEM
laukus un citas
aizaugušas platības.
PĒRK
zarus, cirsmu atlikumus,
šķeldojamo materiālu.
ĀTRA SAMAKSA.
25 622 293 (Āris)

PĒRK

SIA **Lāses AM** par augstu
cenu iepērk **LIELLOPUS**
kautsvārā un **CŪKAS**
dzīvsvārā. Piedāvājam
piemaksas par lopu skai-
tu. Transports bez mak-
sas. Tāl. 29353243, e-pasts: lases@
inbox.lv.

SIA **AIBI** iepērk **LIELLO-
PUS, JAUNLOPUS,**
TEĻUS, JĒRUS. Aug-
stas cenas. Samaksa tūl-
tēja. Svāri. Tāl. 20238990.

Zis **SMAIDAS** pērk **MĀJLOPUS**.
Tāl. 29437251, 28393052, 63341221.

SIA **Valinda** – **LIELLOPUS, JAUN-
LOPUS** dzīvsvārā. Tūlītēja samaksa.
Tāl. 29434034.

SIA **Cēsu gaļas kom-
bināts** par augstām
cenām iepērk **JAUN-
LOPUS** un **LIELLO-
PUS**. Tāl. 26185703,
25573447.

Pērk **AUTOMAŠĪNAS**. Tāl. 27806461.

TRAKTORUS, PIEKABES, inventāru,
vieglos auto. Tāl. 26104984.

SIA **Lateira** pērk **MEŽA ĪPAŠUMUS**
(arī apgrūtinātus un nenokārtotus), birzis
un cirsma visā Kurzemē. Labas cenas.
Kārtojam dokumentus. Tāl. 27030802,
mezi@lateira.lv.

Craftwood **PĒRK MEŽA ĪPAŠUMUS**
visā Latvijā, cena 1000–10 000 EUR/ha.
Samaksa darījuma dienā. Atjaunojam
taksācijas. Tāl. 26360308.

Pērk ozola un oša **ZĀGBALĶUS**, ozola
un oša kamīnmalku (3 m). Tāl. 29997742.

SIA **Rietumu Enerģija** par paaugstinātām
cenām **PĒRK ZARUS, ŠKELDU** un
apaļkokus krautuvē. Veic apauguma tīr-
šanas darbus. Tāl. 26372598.

VĪNGLIEMEŽUS no 3 cm diametrā,
24/7, transports. Atļaujas nr. 16/2018-E.
Tāl. 26284210.

Pērk **VĪNGLIEMEŽUS**. Tāl. 29553683.

Esī mūsdienīgs!
www.307.lv
Sludinājumu laikrakstā
Kurznieks
iesniedz ērti
no sava datora
307.lv

DAŽĀDI

KULDĪGAS AUTOSKOLA aicina pie-
teikties 95. koda (dienas grupai), kā arī B,
BE, C, CE autovadītāju kursiem Kuldīgā.
Sākums 18. maijā. Sīkāka informācija pa
tāl. 29491388, 63322550.

MODRA AUTOSKOLA rīko A, B, BE, C,
CE. **95. KODA** kursus. Sākums 17. maijā.
Tāl. 26120089.

AUTO REMONTS, lietotas riepas,
montāža, balansēšana. Tāl. 26838818.

Visu veidu **JUMTA** un **CELTNIECĪBAS**
darbi. Tāl. 26844885.

KONDIČIONIERU uzpildīšana.
Tāl. 29209809.

Sertificēts **MEŽA TAKSATORS** –
STIGOŠANA, DASTOŠANA.
Tāl. 28358514.

SIA **Bērzi plus** notīra krūmu **APAU-
GUMU** no laukiem un grāvjiem. Pērk
zarus šķeldošanai un cirsma izstrādei.
Tāl. 29150380, 26458900.

Tīra un remontē **AKAS**. Tāl. 27448331.

Tīrām **DZIĻURBUMUS**. Tāl. 29296723.

Ātri un lēti ierīko **DZIĻURBUMU**.
Tāl. 29605105, 28205914.

LĪDZJŪTĪBAS

Izsakām visdziļāko līdzjūtību Dacei,
no tēva ĒRIKA uz mūžu atvadoties.
Kaimiņi Gaismas ielā 7

Mūsu visdziļākā līdzjūtība Dacei, tēti
mūžībā pavadot.
SKS Projekti kolektīvs

VĒLAS NOMĀT

BIOLOĢISKĀS lauksaimniecības uzņē-
mums par augstām cenām vēlas nomāt vai
nopirkt lauksaimniecības **ZEMI** Rumbas
vai Rendas pagastā (var būt arī nekopta
zeme). Izsakām visus piedāvājumus.
Tāl. 29113529, 26670102.

VOLEJBOLS

Sudraba meitenes un puīši

Latvijas
jaunatnes
volejbola
čempionātā
sudraba me-
daļas izcīni-
jušas Kuldī-
gas novada
sporta sko-
las U-12 gru-
pas 1. ko-
mandas
meitenes un
U-15 grupas
zēni.

Kuldīgas novada sporta skolas arhīva foto

U-15 grupā zēniem par Latvijas vicečempioniem kļuvusi Kuldīgas un Skrundas apvienotā volejbola komanda.

Meitenes piekāpās vienīgi Rīgas volejbola skolas pirmajai vienībai. Komandā spēlēja Daniela Agriņa, Anna Valdmāne, Dārta Garokalna, Emīlija Zīverte, Rēzija Bikova (viņa saņēma labākās spēlētājas balvu), Laura Šmīdenberga, Diāna Sedliņa, Aleksandra Timbere, Monta Uzare, Elizabete Teterina, Nikola Birze (trenere Ieva Nečiporuka). Otrā vienība ierindojās 8. vietā, bet Kuldīgas/Skrundas komanda, kas spēlēja otrajā finālgrupā, ierindojās 14. vietā (trenere

Rudīte Kronlaka).

U-12 grupas Kuldīgas/Skrundas zēni čempionātā izcīnīja 5. vietu, un labākā spēlētāja balvu saņēma Markuss Graudelis (treneri Zigmunds Milzarājs un Vījars Švānbergs). U-13 grupas meitenēm – 13. vieta.

U-15 grupas zēniem finālposmā Kuldīgas un Skrundas apvienotā komanda ieguva 2. vietu. Par medaļām cīnījās Eduards Stieģelis, Kristians Fokerots, Nils Zīle, Francis Ernests Laškovs, Miks

Olafs Matevičs (viņam labākā spēlētāja balva), Ivo Puriņš, Rūdis Kadakovskis (treneri Jānis Jerumanis un Ainars Zankovskis).

U-19 grupas zēnu apvienotā Kuldīgas un Liepājas (Aizputes) sporta skolas komanda ierindojās 5. vietā (treners J.Jerumanis, Gints Sedols).

Latvijas Volejbola federācijas konkursā 2016./2017. gada labākā sporta skola 1. grupā Kuldīgas novada sporta skola ieguvis 3. vietu.

RITENBRAUKŠANA

Krists debitē Giro d'Italia

4. maijā Izraēlas pilsētā Jeruzalemē sākās daudzdienu velobrauciens **Giro d'Italia**. Prestižajās un smagajās sacensībās, kurās ir 21 posms, pirmo reizi startē komandas **Israel Cycling Academy** riteņbraucējs, kuldīdznieks **Krists**

Neilands.

Viņš lielākoties darbosies komandas interesēs, tomēr būs tādi posmi, kuros arī pašam var rasties iespēja pacinīties par rezultātu. Komandas galvenais uzdevums ir kādā posmā izcīnīt uzvaru. Izraēlā, kas tik augsta

mēroga pasākumu uzņem pirmoreiz, pieveikti trīs posmi. Pēc tam riteņbraucēji brauks 18 posmos Itālijā.

1999. gadā šo sacensību posmā uzvarēja kuldīdznieks Romans Vainšteins.

SIA **DOBELES EKO** veic cenu aptauju

šķeldas piegādei koģenerācijas stacijai
Kurbadi, Bērzes pag., Dobeles nov.

Lai saņemtu nolikumu, lūdzam sūtīt e-pastu: info@dobeles-eko.lv.
Piedāvājumu iesniegšanas termiņš: 18. maijs.

VĀRDA DIENAS

No 14. līdz 20. maijam
 14. Krišjānis (1179), Elfa (69), Aivita (261), Elvita (214)
 15. Sofija (4843), Taiga (174), Aivita (191), Arita (592)
 16. Edvīns (2072), Edijs (1904)
 17. Herberts (231), Dailis (156), Umberts (3)
 18. Inese (13 364), Inesis (87), Ēriks (5919)
 19. Līta (645), Sibilla (69), Teika (24)
 20. Venta (80), Salvīns (601), Selva (13)
Populārākie: Inese un Ēriks.

Kā labs vīns

INESE VITTE, Kuldīgas Alternatīvās sākumskolas skolotāja
 – Pie vārda tiku, pateicoties sava tēta mammai. Nezinu, kādēļ tādu viņa izvēlējās, bet bērnībā man tas ļoti nepatika. Skolā nepazinu nevienu Inesi, un man likās, ka tas ir tik vien briesmīgs vārds kā nevienam. Dzīvoju padomju sabiedrībā, kad visiem bija vienādas drēbes, apavi, un tāpēc man likās, ka arī vārds ir skaists, ja ir kā daudziem. Ineses ir daudzas, bet tajā laikā es to nezināju. Kad skolā sāka mācīties vēl viena Inese, tad man savs vārds iepatīkās. Jo vecāka kļustu, jo labāk sadzīvoju ar to. Mans vārds ir kā vīns – jo vecāks, jo vairāk man patīk. Māsas dēls man pat serenādi dziedāja: “Donna, donna, donna, Inese!” Esmu saukta arī citos vārdos. Vecākā māsa sauca par Inku un joprojām tā sauc. Man tas patīk. Viens no viņas bērniem nevarēja izteikt Inka, tad iesauca par Inkelīte. Klasesbiedrene nodēvēja vārdā Šuks no vārda Inešuks. Man arī šis vārds ir mīļš. Vārda dienas ar pasēdēšanu mājās nesvinu, bet tajā kaut kur braucu. Tā var būt kafējnīca, jūra vai kāds tālaks brauciens, kurā bez īpašas aicināšanas piesakās līdzbraucēji.

LAIKA ZIŅAS

ŠODIEN, 14. MAIJĀ

Dienas garums – 16 st. 25 min.
 Saule lec 5.08, riet 21.33.

Naktī +14°...+18°

Z
 R ← A
 D
 2–3 m/s

Dienā +17°...+21°

Z
 R ← A
 D
 3–5 m/s

RĪT, 15. MAIJĀ

Dienas garums – 16 st. 29 min.
 Saule lec 5.06, riet 21.35.

Naktī +13°...+16°

Z
 R ← A
 D
 3–4 m/s

Dienā +18°...+20°

Z
 R ← A
 D
 2–5 m/s

KONKURSS

Tēlotājmākslas spēle

159. kārta

Mākslinieks dzimis Talsos vācbaltieša un latvietes ģimenē. Mācījies tur privātskolā, pēc tam Aleksandra licejā Rīgā. Ap 1905. gadu par viņa labvēli kļuva Talsu skolotāja, kura pabalstīja mākslinieka studijas Pēterburgas Ķeizarišķās mākslas veicināšanas biedrības skolā. Vēlāk 21 gadu jaunais vīrietis slepus apprecēja 20 gadus vecāko mecenāti. 1907. gadā pāris devās uz Parīzi. 1908. gadā gleznotājs savus darbus (arī Talsu ainavas) sāka izlikt dažādos Parīzes salonos. Dzīvojot tur, māca materiālās grūtības, šaubas par talantu, viņš jutās nenovērtēts un nesaprasts. 1929. gadā ģimene nolēma pārcelties uz Elzasas pilsētu Selestu. Atrazdamies tuvāk dabai, viņš uzgleznoja ap 600 darbu – nelielas, izsmalcinātas Elzasas ainavas visos gadalaikos.

Atbildes gaidām līdz 15. maija 11.00: *Tēlotājmākslas spēle, Kurzemnieks*, 1905. gada ielā 19, Kuldīgā, LV-3301, vai e-pastā: redakcija@kurzemnieks.lv, vai redakcijas durvju pastkastītē.

158. kārtas atbilde: Valters Leistikovs. *Pēdējās spārnu kustības*, ap 1898.
 Pareizi atbildējuši: Velta Višņevska, Indra Ābelīte, Mārcis Arājs, Guntis Obodņikovs, Ingars Neimanis.

ASTROLOĢISKĀ PROGNOZE /15.-21. maijs/

Jolanta Hercenberga, astroloģe

Auniem dzīve ies uz augšu visās jomās, pat neprasot īpašu piepūli. Aunu tuvumā līdinās veiksmes un izdošanās eņģeļi, parūpējoties, lai viņu aizbilstamo agrāk lolotie sapņi sāktu piepildīties.

Vēršiem būs sajūta, ka divu roku ir par maz, lai visu paspētu. Haotiska ķeršanās no viena darba pie otra labu rezultātu nedos, tādēļ jāizvirza prioritātes, mazsvarīgāko atliekot uz vēlāku.

Dvīņiem enerģijas būs gana, tādēļ gribēsies gāzt kalnus, un darbi ies no rokas. Ja rodas sajūta, ka ir iekāpts ātrvilcienā, jāatceras, ka nospieš stopsignālu ir katra paša varā.

Vēži vislabāk jutīsies, saimniekojot pa mājām un esot ar ģimeni. Kopīgi darbi un atpūta stiprinās attiecības, tādēļ, ja vien iespējams, jānodod atvaļinājuma

vai vismaz brīvdienas jāpavada ar tuvākajiem.

Lauvām dāsns laiks, kurā kāds ilglaicīgi lolots sapnis sāk kļūt par īstenību. Jautājums, vai realitāte sniedz tādas izjūtas, kā iepriekš izsapņots, paliek atklāts.

Jaunavām izdošanās jautājumos, kas saistīti ar publicitāti, mācībām, dažādu kursu apmeklējumiem, apliecību un sertifikātu ieguvu. Jāizmanto iespējas un jāpapildina zināšanas tajā, kas interesē.

Svaru ārējais miers būs apbrīnojams, jo emocionālā saskaņa pašam ar sevi virzīs darbošanos. Pateicoties optimismam, arī ģimenē valdīs saskaņa, dzīvesbiedrs jutīsies mīlēts un saprasts.

Skorpioniem skaistumam tiks veltīts daudz uzmanības un sasniegti iepriecinoši rezultāti. Mīlas jautājumos nevajadzētu iesaistīt draugus – tie var saputrot situāciju tā, ka Skorpions vairs nesaprātis, ko vēlas.

Strēlniekiem naudas pelnī-

šanā planētas iekustinājušas enerģiju, rosinot meklēt labākus materiālo labumu gūšanas veidus. Pirt, pārdot un mainīt nāksies uz nebēdu.

Mežāžiem darbā var nākties pacīnīties par savām interesēm. Jāizmanto tikai atļautie paņēmieni, jo viss slepenībā perinātais pēc laika var nākt gaismā.

Ūdensvīri pēdējā laikā daudz uzmanības veltījuši draugiem un sabiedriskajiem pienākumiem. Nu laiks sabužināt ģimenes ligzdu, būt kopā ar mīļajiem gan fiziski, gan emocionāli.

Zivīm labs laiks profesionālajai izaugsmei. Vairāk jādomā par tālejošiem mērķiem, jāatlasa akmeņi, ar ko bruģēt ceļu uz panākumiem, un jāiegulda nauda, izdoma un spēks materiālās situācijas sakārtošanā.

Čika laiks:
 15.V 23.30 – 23.43,
 17.V 21.18 – 17.V 0.47,
 20.V 0.14 – 2.11,
 21.V 6.30 – 22.V 5.03.

19. maijs / Rally Talsi

Aktuālais trasē un ārpus tās kopā ar Andri Grīnvaldu

Talsi, Kuldīga FM 106,4

Liepāja FM 88,4 - Ventspils FM 107,9
 Tukums FM 92,4 - Saldus FM 98,9
 Jelgava FM 92,6 - Internētā - visā pasaulē!

www.kurzemesradio.lv

KURZEMES RADIO
 TAVS RALLIJA RADIO!

PARTIJU APVIENĪBAS "JAUNĀ VIENOTĪBA" VĀRDĀ

Paldies kuldīdzniekiem par vērtīgām idejām, ko dzirdējām sarunā klātienē 11. maijā!

Jūsu viedokļi un idejas vienmēr gaidīti!

Rakstiet mums: sekretare@vienotiba.lv
 Zigfrīda Annas Meierovica bulvāris 12-3, Rīga, LV-1050
 Uz tikšanos nākamreiz!

VIEGLATLĒTIKA

Jubilejas skrējieni turpinās

Seriāla *Kuldīgas aplī* otrajā kārtā piedalījušies 102 skrējēji. Dalībnieki bija ne vien no Kuldīgas, Turlavas, Padures un Snēpeles, bet arī Nīkrāces, Zlēkām, Ventpils un Kazdangas. Nākamā kārta Krauļu priedēs būs 16. maijā no 17.30 līdz 19.00.

- 1. grupā** (800 m) meitenēm 1. Marta Ļaudama (3:32), 2. Nikola Račkauska (3:36), 3. Patrīcija Barinska (3:38); zēniem 1. Gustavs Liekmanis (3:26), 2. Krišs Duburs (3:34), 3. Matīss Mairis Māliņš (3:36).
- 2. grupā** (1200 m) meitenēm 1. Viktorija Bogdanova (5:03), 2. Dace Verpakovska (5:32), 3. Diāna Dubure (6:00); zēniem 1. Pēteris Krūzēns (5:58), 2. Rihards Brūveris (6:01), 3. Artis Zaneribs (6:09).
- 3. grupā** (jauniešiem 2400 m, jauniešiem 3600 m): 1. Izabella Bogdanova (10:36), 2. Sanija Robežniece (11:58), 3. Ita Zīta Ozoliņa (12:47); 1. Mareks Ņikiforovs (15:28), 2. Lauris Grīniņš (15:08), 3. Ingus Bogdanovs (15:17).
- 4. grupā** (sievietēm 3600 m, vīriešiem 6000 m) 1. Līga Freiberga (18:21), 2. Rigonda Ņikiforova (19:01), 3. Kristīne Stukule (19:21); 1. Āris Brantevics (22:54), 2. Janeks Rumbergs (23:59), 3. Valdis Bogdanovs (25:24).
- 5. grupā** (veterānēm 2400 m, veterāniem 4800 m) 1. Ludmila Joce (11:32), 2. Odeta Turka (12:30), 3. Džanita Freija (12:34); 1. Ainārs Brahmānis (21:47), 2. Jānis Turks (23:33), 3. Kaspars Šabāns (23:50).

www.kurzemnieks.lv

Viss par reklāmu *Kurzemniekā!* Tālrunis 63324881.